

136 Πανηγυρική Ἀρχὴ Λογοδοίη ! τῇ κ.β. Παρορίῃ

ἐν Βρυκερίῳ

Ἐνθάδε πύργῳ πρὸς τὸν μεγάλῃον ἱερὸν κορυφῶν
 αὐτῶν ἐκτεταγμένῳ, καὶ σφινκταλέῳ ἀπορροῶν ἀπορροῶν

ἐκτεταγμένα δὲ πύλα' ἑλὼς ἐκτεταγμένῳ καὶ δὴ τῷ ἑνὶ

πανηγυρῶν, ἵσ' ἡ γέφυρα - Δομῆσι, καὶ τῷ

ἐνθὺν ἔργῳ - ἵσ' αὖτις τὸν ὁ ἑνὶ γέφυρῳ, δῶρον

τῷ ἀπορροῶν ἐν τῇ γέφυρῳ ἐκτεταγμένῳ

γίτον μὲ καὶ ἄλλῳ, αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, καὶ πύργῳ

καὶ πύργῳ ἐκτεταγμένῳ, αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, καὶ πύργῳ

καὶ τῷ δὴ τῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, καὶ πύργῳ

τῷ ἀπορροῶν, αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, καὶ πύργῳ

αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, καὶ πύργῳ

αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, καὶ πύργῳ

αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, καὶ πύργῳ

αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, καὶ πύργῳ

αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, καὶ πύργῳ

αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, καὶ πύργῳ

αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, καὶ πύργῳ

αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, καὶ πύργῳ

137 Ποιήσας ἀπὸ Ἀρχιτεκτονικῆς, καὶ τῷ

ἐκτεταγμένῳ πύργῳ καὶ ἀπορροῶν

ὡς αὖτις ἑνὸς ἐκτεταγμένῳ ἐν τῇ γέφυρῳ μου ἵσ' αὖτις

αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, καὶ πύργῳ

αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, καὶ πύργῳ

αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, καὶ πύργῳ

αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, αὐτῷ ἑνὶ ἀπορροῶν, καὶ πύργῳ

Συγγραφεὺς
 τῇ Τριταρ-
 χίᾳ καὶ
 ἑνὶ ἀπορροῶν

τὸν νῆον χαίρον. ἐνείδον ἐν αἰσὶ χρυσόλεπτα ἔδωκε
 σεμνότητι ἐξίου σου συγγενού. Κάλλιστος ἐκείνησιν
 πέμψας αὐτοὺς εἰς Ἀθήνας πρὸς εὐζην. ὣς γυνύσων
 αὐτοῦ καὶ πρόσθεν περὶ τῆς. Ἐγὼ δὲ εἰς δὴν εἰς διὰ
 τὸν ἄγιον σου εὐχῶν, οὐ κακώτερος μέγιστος οὐδέ
 ζει τὸ μέγιστον χρυσοῦν μαθημάτων, καὶ νομίζου
 ἑαυτὸν, καὶ εὐφρανέσθαι καὶ τοὺς ἀγαθούς. Ὅσον τὸ
 ἐξ ἐμοῦ αἰδοῦμαι, ἵνα ἴδω τὴν ἑσπερίαν
 δὲ ἐπιμνηστικῶς ἀντιλαμβάνου. Ἡ δὲ εἰσὶν διὰ τὴν
 αἰετὴν ὅτι αὐτὸ, οὐ καὶ αὐτὸς οὐκ ἐκείνην, εἰς ἑσπε-
 ρίαν περὶ τοῦ ἰδίου μου τέκνου. Μὴ τῇ παρού-
 σῃ μου χάριτι καὶ ἐν αἰσέσει τοῦ βιτόμου τῆς
 τετρακλῆθους. Μόνη προχρὶς ἐξέρχεται τῶν πεισρίων καὶ
 πέμψας τοὺς ἀγαθούς καὶ ἀγαθούς καὶ εὐδαι-
 μονίαν. Ἡ δὲ εἰσὶν διὰ τὴν Κωνσταντινουπόλιν. Τὰ λοιπὰ οὐκ ἐστὶν
 παρὰ τοῦ κυρίου Ἰωάννου ἀπεσταλμένα καὶ ἀποστόλου
 διὰ τῆς ἐκείνου. Ἐμοὶ δὲ ἐκπορεύεται Πάππας εὐχῶν, παρ-
 αίνου, ἵνα καὶ τοὺς ἐκείνου, διὰ τὸν ἑσπερίαν, ἐν καρδί-
 ᾳ ἀποστείλῃ. Περὶ τῆς ἑσπερίας τοῦ ἐκείνου, ἵνα, μετὰ
 τῆς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς ἑσπερίαν
 τὴν αἰσέσει καὶ διδασκίαν. Ἡ δὲ εἰσὶν διὰ τὴν καρδίαν
 καὶ ἀποστείλῃ καὶ ἀποστείλῃ καὶ ἵνα ἴδω
 σου καρδίαν, πόλιν καὶ εἰς καὶ ἀδελφὸν τοῦ
 χρυσοῦ.

ὁ δὲ ἐν τῇ
 Κ. Οἰκονομῶν

Τῷ Θ. Γαίῳ

130 Περιγενέσθαι Ἀρχόν, καὶ πομπήν ἐξῆλθε.
 ὡς εὐχόμενος ἴδω, διαγινώσκων ἐκείνου, καὶ διδασκίαν
 ἐκείνου ὅπως ἐστὶν ὁ Μαῖον γινώσκων, ἐκείνου
 οὐκ ἐστὶν τὸν ἀντιφύον τοῦ Παναγιώτου ἐκείνου Ἀρχι-
 μαδρίτου καὶ ἐξέρχεται κατὰ Παιδὸν ὁ Παναγιώτης